

poučuje zlasti v gospodarskih in pravno-političnih zadevah. Za izobrazbo mladine skrbi tudi mnogovrstna knjižnica. Želeti je le, da bi se zlasti mladeniči nekaj bolj vneto vdeleževali zborovanj! — Na velikonočni pondeljek nam je „Bralno društvo“ s sodelovanjem „mladeniške in dekliske zveze“ priredilo veseli „Emav“, ljudsko veselico, za katero mu je g. Korošak velikodušno prepustil svojo uto. Občinstva je bilo natlačeno polno, ne le domačega, ampak tudi gostov od vseh krajev iz soseske, iz Ljutomer, od Sv. Križa, iz Veržaja, od Kapele, od Sv. Petra, od Negove, od Sv. Benedikta, od Sv. Antona, od Malenedelje itd. Vprizarjala se je igra „Požigalčeva hči“, v kateri so igralci s točnostjo, ki v takem razmerju in v tolikem pomladanskem delu zasluži vse priznanje, izražali misel, kako se grebi starišev kaznujejo še na otrokih. Največji užitek smo pa imeli nad krasnim petjem in tamburanjem. Ni treba posameznosti omenjati, saj je jurjevski pevski zbor kakor tudi tamburaški na glasu daleč naokoli. Slava zavedni mladini jurjevski, čast diletantskemu in tamburaškemu vodji g. Košarju, hvala pevovodji g. Kočbeku! Želimo le, da nam „Bralno društvo“ v kratkem priredi enako veselje! Prosta zabava v prostorih gospe Trstenjakove je bila nad vse živahna!

Sv. Martin pri Vurbergu. Dne 14. maja je predaval pri nas potovalni učitelj g. Jelovšek o živinoreji. Tega predavanja se je udeležilo izvanredno mnogo ljudi; bilo je navzočih nad 130 oseb, ki so z velikim zanimanjem poslušali jako poučljiv govor. G. potovalni učitelj je pojasnil veliki pomen živinoreje sploh posebno pa še svinjerejeza Spod. Štajersko. Potem je razpravljal o oplemenenju mlade živine ter posebno zabičil gospodarjem in gospodinjam, da se naj telice pred dovršeno starostjo dveh let, svinje pa pred enim letom ne pripuščajo k oplemenenju, kajti od premlade živine ne dobimo nikdar krepkega zaroda, zraven pa še krave oziroma svinje same v rasti zelo zaostanejo. Nadalje je povedal, kakšno živinče naj se pusti za plemo. Ravno pri tem živinoreji mnogo grešijo, ker menijo, da je vse eno, kolikero tele ali prase od kolikerega gnezda koli so dobra za plemo. Tu nam je g. potovalni učitelj pojasnil, da so teleta od 3.—8. teleta, pri svinjah pa iz 3. gnezda za plemo najboljša. Se ve bo pri zadnjih pametna gospodinja še izbrala zopet najkrepkejša za plemo in slabejša prodala. Pa bo menda kedo rekel: kako pa naj bo kupec zadovoljen s slabejšimi prasetai! Odgovor je lahek. Kupec navadno ne kupuje praseta, da bi si jih obdržal za plemo, ampak za odebeljenje, torej za klanje. Teleta za plemo so nadalje najboljša tista, ki so se v mesecu novembru ali decembru povrgla, in praseta od meseca julija do konca avgusta. Kokoši so za plemo najboljše tiste, ki so se meseca avgusta izvalile. Povedal nam je še nekaj malega o pravilnem krmljenju živine, a radi pomanjkanja časa ni bilo mogoče o tem več govoriti, kar bi bili navzoči gotovo najrajši slišali. A g. potovalni učitelj nam je obljubil, da pride v tem letu še enkrat, in bo potem o tej zadevi dalje govoril. Za ta pomenljivi govor pa mu še enkrat na tem mestu izrekamo najpriščnejšo zahvalo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz šole. Trirazredna ljudska šola v Šmartinu ob Paki se razširi v štirirazrednico. — Stalna učiteljica gđ. Filomena Kosi v Polensaku je dobila dovoljenje za omožitev s tamošnjim stalnim učiteljem gosp. Josipom Gorjup.

Poročil se je dne 22. maja g. Frančišek Zagajšek, brat rajnega preč. gosp. Josipa Zagajšek, bivšega župnika na Muti, z gospd. Terezijo Fišer v Šmartnem pri Slovenjgradu. Dal ljubi Bog mnogo sreče!

Zaročil se je gospod Andrej Levak, veleposestnik in ravnatelj posojilnice v Brežicah, z gospodično Ivano Varlec. Čestitamo!

Mariborske novice. Minolo nedeljo, dne 28. t. m. dopoldne se je peljal majer Henrik Gomzi iz Dolgega dola skozi Tegetthoffovo ulico. Nasproti pridrajoči avtomobil prestraši njegove konje, ki prevržejo voz, pod katerim je obležal Gomzi težko poškodovan. Prepeljali se ga v bolnišnico. — Dne 26. t. m. okoli 10 ure po noči je zapazil redar v gosposki ulici, da se iz trgovine delikates g. J. Prebila kadi. Ko so odprli trgovino, puhnil jim je gost dim nasproti. V shrambi zraven trgovine so goreli zaboji in drugo pohištvo, ki se je vnelo od peči, v kateri so pustili neprevidni uslužbenci ogenj. Lastnik trpi hudo škodo, ker je mnogo uničil ogenj, mnogo pa tudi voda, s katero so gasili. — V Franc-Jožefovi ulici se je pripetila minoli četrtek, dne 25. m. m. velika nesreča. Okoli 4. popoldne se je odtrgal na hiši, katero zida učitelj Gajšek, okrasek ter pobil oder, na katerem so stali trije zidarji. Zidarja Antona Ozima je takoj ubilo, druga dva pa je težko poškodovalo. Ozim je oženjen in oče petih otrok. Ko je žena zvedela o grozoviti smrti svojega moža, je padla nezavestna na tla. Sedaj leži nevarno bolana. — V Mariboru so začeli zadnje dni prav pridno delovati tatovi. V nedeljo, dne 21. maja so ukradli trgovcu Murkoti v Melingu poštne znamke in nekaj drobiža, v noči na 28. m. mes. so pa udrli v trgovino trgovca z železnino Prsteca v Tržaški ulici. Vzeli so za 48 K drobiža. — V soboto popoldne se je pripetila v Pobrežju pri Mariboru grozna nesreča. Hlapec vinotrižca Emanuela Mayer, 21 letni Anton Zmogovec iz Polskave, se je peljal z vozom, v katerega sta bila vprežena dva konja, iz Maribora proti Pobrežju. Naenkrat se konja splašita ter zdirjata divja po cesti. Hlapec je pri tem zgubil ravnotežje na vozu, padel tako nesrečno pod voz, da mu je glavo zmečkalo in popolnoma odrezalo od trupla. Konje so še le komaj v Zerkoveh ustavili.

Klin s klinom! Znani list Marburgerca pozivlja v svoji številki z dne 25. t. m. hišne posestnike mariborske, da naj ne dovolijo, na njihove zidove in plote prilepljati slovenskih lepakov in da jih naj odstranijo. Mi pa pozivljamo vse slovenske občine, da istotako storijo z nemškimi lepaki. Marburgerca piše, da so ti slovenski lepaki „škandal“ za „nemško“ mesto Maribor. Istotako pravimo tudi mi o nemških lepakih po slovenskih občinah in smo že opetovano naglašali, da je za vsako slovensko občino „škandal“, če trpi nemške lepake in sploh nemške napise.

Vojaškega zdravnika je hotel podkupiti nadomestni rezervist Štefan Divjak. Dne 20. marca t. l. je prišel Divjak v mariborsko dravsko vojašnico in je prosil tam zdravnika, naj ga preišče, ker je bolan in ne more služiti. Ko ga je zdravnik preiskal, je videl, da ima v roki tri zlate po 20 K. Na vprašanje, kaj hoče s tem, je rekel, da mu da teh 60 K, če ga oprostijo vojaščine. Zaradi tega je bil Divjak obsojen na šest tednov ječe in še vrh propadejo ti trije zlati.

Nemška surovost. Ker je prinesla „Südt. Presse“ šaljiv dopis o šulferajnski veselici v Slov. Bistrici, napada neki zloben dopisnik na najsravnnejši način v „Marburgerci“ dozdnevnega dopisnika. Piše, da ga bodo ubili kakor steklega psa! Ali si je mogoče misliti surovejše pisave, kakor jo imajo naši spodnještajerski nemčurski listi. Zato so pa tudi njihovi pristaši sami ubijalci, tatovi in goljuhi!

Za vinogradnike je izdalo štajersko namestništvo v Gradcu knjigo: „Vrste ameriških trt, ki so priporočljive za vinograde na Štajerskem.“ Knjigo je prestavil iz nemščine potovalni učitelj g. Ivan Belé.

Izpita iz štajerske zgodovine se je na c. kr. mariborski gimnaziji udeležilo letos 14 učencev četrtega razreda, izmed njih 12 Slovencev. Darila so dobili po naslednji vrsti: 1. Alojzij Resman IV. B, 2. Alojzij Hofbauer IV. A, 3. Anton Peršuh IV. B, 4. Jožef Kokole IV. B, 5. Franc Zelenko IV. B, 6. Dragotin Oštir IV. B, 7. Albin Paulič IV. A, 8. Franc Veble IV. B, 9. Jožef Zajc IV. B, 10. Janez Vranjek

IV. B, 11. Franc Ivanjšek IV. B, 12. Dragotin Leskošek IV. B, 13. Peter Plohl IV. B, 14. Franc Koprivšek IV. B

Iz Kamnice se poroča: Pri sodnji v Mariboru je bil obsojen 24. m. m. 47 letni tesar Sebastian Rumpf na dva meseca ostrega zapora, ker se je v cerkvi nespodobno obnašal.

Sv. Ilj v Slov. gor. Piše se nam: Pa še naj kdo reče, da ne znajo! O pa še kako znajo naši posilincei — namreč dobro pogostiti svoje podrepnike! Pred kolodvorom stoji reklamna deska, ki obljubuje vse, dobro in lepo, tudi, če se ne motim, izvrstna topla in mrzla jedila. No, bila je tista velikanska turnarska slavnost, h kateri je prišlo tri pare turnarjev. Seveda jih je tudi bilo treba imenitno pogostiti, in sicer bolj kakor navadne goste (ki jih sploh ni!) Najbolj imenitni so pač pečeni ali praženi piščanci. Toraj jih gotovo ne sme manjkati! In dali so jih na mizo! O kako je teknilo lačnim nemškimi želodcem! Pa čujte, kaj pravijo hudobni jeziki: bili so to posebne vrste piščanci — bili so navadni domači zajci!!! Da pa to ni res, ve najbolj Žani, ki je piščance kupil pri nekem posestniku. Sadnju in take vrste ljudem se še neki zdaj cedijo sline po dobri kuretini!

Slov. Bistrica. Minoli teden, dne 23. m. m. je prišel v mesto majhen pes, ki je ugriznil 2 letnega sinčka gostilničarja Zupančiča, potem več psov v mestu kakor tudi več psov in svinj v Devinu. Ko so psa ubili, so našli, da je stekel. Vsled tega so ogrizenega otroka poslali na Dunaj, pse in svinje so pa pobili. V Slov. Bistrici in v okolici je zapovedan pasji kontumac.

V Slov. Bistrici so postatali tamošnji nemčurji tako predrzni in sirovi, da se vsakemu poštemu človeku gnusi. Temu pa je večidel kriva narodna brezbriznost v tamošnjih slovenskih krogih. Nobenega shoda, nobene veselice ali kaknega drugega pojava družabnega življenja ni slišati iz Slov. Bistrice. No g. Peter, ali se Vi in Vaši ljudje nič ne gibljete? Pokažite tem zagrizenim nemčurskim prismojencem, kateri si svojo nemčursko navdušenost z žganjem poživljajo, da še ne spite! Narodni krogi naj premišljajo, da se slovenski živeli malo bolj oživi!

Šnops na šulferajnski veselici. V Slov. Bistrici so naredili tamošnji Nemci z nemčurji v proslavo 25letnice šulferajna veselico. Napojili so navzoče z žganjem, da so bolje kričali „haj!“ Šnops v službi šulferajna, to si moramo zapomniti za bodočnost!

Državnozborske dopolnilne volitve za mestno skupino: Maribor, Slovenska Bistrica, Slovenjgradec, Muta, Marenberg, Vuzeznica, Ptuj, Št. Lenart, Ormož, Ljutomer in Središče se vršijo dne 5. julija t. l. Nemci so so tokrat razdeljeni na dva tabora. Nemško-nacionalna stranka kandidira mariborskega podžupana Pfrimerja, vsenemci pa nekoga starega študenta Wastiana iz Gradca. Tudi Slovenci in socijaldemokrati postavijo svojega kandidata.

Poljčanske novice. V kratkem času smo zgubili dva vrla krščanska moža: dne 16. maja je umrl blagi Matevž Bohak v 73. letu svoje starosti, oče č. g. Franca Bohak; dne 26. t. m. nas je pa nenadoma zapustil njegov sosed Simon Fermolšek v 67. letu svoje starosti. Bil je še ta dan jutraj ob 5. uri pri šmarnicah, dopoldne je pridno delal na njivi in v dobri volji z žvižganjem oponašal ptičice v gozdu ter se je opoldne popolnoma zdrav vsedel k obedu; kar mu sredi jedi zastane žlica in bil je rajni. Naj v miru počivata blaga krščanska moža! — Kako se naši posilincei, ki niti pravilno nemški ne znajo, Boga bojijo, pokazal je tukajšnji krčmar in mlinar Alojz Kugler, ki je v nedeljo, dne 21. t. m. imel v svojem mlinu delavca tesarja, ki je razbijal in tolkel v njem, da se je daleč okoli slišalo in se je verno ljudstvo silno hudovalo. In vendar je tako delo ob nedeljah tudi po posvetni postavi prepovedano. — Neumni imajo srečo, mislijo si naši posilincei ter že pridno

pošiljajo Lojzeka agitirat za občinsko volitev; toda povemo njim, da so že davno minuli oni časi, ko so nemškutarski bahači, krčmarji in mlinarji godli, mi slovenski kmetje pa plesali po njih volji. Dobro vemo, kako slabo se je gospodarilo v občini takrat, ko je neomejeno vladala naša „žlahta“; znano nam je, da so baš ti ljudje krivi, da ne teče od tod Rogaska železnica, ki bi dala obilo zaslužka delavcem, pa tudi kmetom za mleko in druge pridelke. O radi bi imeli naši krčmarji, mesarji in mlinarji prvo besedo v naši občini, da bi kar hitro odpravili onih 15 % užitinske doklade, ki jo po pravici plačujejo tisti, ki nam tako drago prodajajo moko, vino in meso; največji bedak bi bil oni kmet, ki bi pri volitvi svoj glas dal tem ljudem ter pomagal na taki način daviti samega sebe. Zato le agitiraj Lojzek! Kakšnega kalina znaš ujeti, zavednih slovenskih posestnikov pa ne boš. Marsikateri ti sicer obljubi, da bo potegnil s teboj in s tvojo „žlaho“, ker se te druguče znebiti ne more; na dan volitve bomo pa volili verne, krščanske, poštene slovenske odbornike!

Ptujske novice. Tukaj so prijeli minoli teden nekega nemškega pisarja Seebacherja, ki je goljufal po mestu. Torej niso samo Slovenci zlobni ljudje, kakor jih rišejo nemški listi, ampak so tudi med Nemci lumpi.

Ornig — prijatelj ljudstva. V Ornikovi pekarni štrajkajo njegovi pomočniki, ker pravijo, da jim Ornig preslabo plača in da morajo preveč delati. Ti ljudje se gotovo niso poslužili takega skrajnega sredstva kakor je štrajk, da bi dosegli ugodnejše razmere, če ni so poprej prosili za to človekoljubnega Ornika. In ta prijatelj ljudstva jim tega ni dal! Med slovenskimi kmeti se še nahajajo taki zaslepljeni, ki verjamejo „Štajercu“, ko ta hvali Orniga! Kedar vas bo srečala pamet!

Štajerčevi pristaši — obsojeni zaradi hudodelstva goljufije. Dopoldne, dne 28. t. m. sta dobila pri okrožnem sodišču v Mariboru zaradi goljufije „Štajercijanca“ Mavrin in Makovec iz Lukave, prvi tri mesece, drugi dva meseca težke ječe, popoldne so pa dobili „Štajerčevi“ pristaši Jožef, Alojz in Terezija Stajniko zaradi krive izpovedbe pred sodnijo, prvi štiri mesece težke ječe, drugi dva meseca in tretja šest tednov ječe. Pri tej obravnavi je bil za pričo Mavrin, kateri pa ni smel priseči vsled tega, ker je bil dopoldne zaradi goljufije obsojen. Jožef Stajniko je pravil okoli, da mu je dr. Grossmann obljubil 20 K, če bo naredil na nemški veselici v Ljutomeru „kraval“. Ker mu pa dr. Grossmann ni hotel plačati obljubljenih svote, rekel je, da ga bo nabil. Ko je to slišal Mavrin, pisal je o tem dr. Grossmannu pismo, ki je pa oba tožil. Pri sodnji je rekel Jožef Stajniko, da mu g. dr. Grossmann ni nikoli nič obljubil in da je vse laž, izpovedal pa je, da mu je Mavrin rekel, če bo to pravil o dr. Grossmannu, da dobi od Nemcev eno obleko in potem še naj gre k Hönigmannu, tam bo še nekaj dobil. Mavrin pa bo dr. Grossmannu v „Štajerca“ dal, in ga bo iz Ljutomera spravil. Vse pa je bilo zlagano, nihče mu ni nič obljuboval, ampak si je on v svoji pijanosti, in trezen je redkokedaj, kakor je rekla ena priča, vse to zmisli. Značilna je izpoved Jož. Mavrina, da je gospod dr. Grossmann njemu in njegovemu sinu vse stroške daroval, ki so nastali vsled tožbe in krive izpovedbe Jožefa Stajnika, ker je uvidel, da sta Mavrina nedolžna. Čeravno sta gosp. dr. Grossmannu z bičem žugala, vendar je on povrnil hudo z dobrim in jima stroške odpuštil.

Gornji grad. Pri volitvi starašinstva je bil dne 27. m. m. voljen županom gosp. Josip Mikuz, gostilničar in mesar; prvim svetovalcem g. Franc Kocbek, nadučitelj; drugim svetovalcem gospod Anton Kolenc, posestnik.

Potres. Iz Halo z se nam poroča: Danes, dne 29. maja je bil ob pol 1. uri popoldan potresni sunek v smeri od severa proti jugu. Slišalo se je strašno podzemeljsko bobnenje. Trajal je par sekund. — Od Sv. Bolfenka

pri Središču se nam poroča: Dne 29. maja ob 12. uri 10 minut opoldne, prilično po solnčni uri, je bil pri nas en močen potresni sunek. Prišel je od severo-vzhodne strani. Opazili smo mnogi, ki smo bili takrat v poslopjih — O potresih se še nam poroča iz Ormoža, Velike nedelje, Podčetrška, Ljutomera, Rogateca in Varaždina.

Prošnja na dobra srca! Pisatelj Podravski je pač skoraj vsakomur znan. Saj je on prevlel na slovenski jezik vse znamenitejši povesti poljskega pisatelja Sienkiewicza, kakor: „Z ognjem in mečem“, „Potop“, „Križarje“, „Mali vitez“, „Quo vadis“ itd. Nadalje celo vrsto povesti in črtic iz poljskega, ruskega, češkega in srbskega jezika. Vešč je v govoru in pisavi vseh slovanskih jezikov. Ta Podravski je priprost kmet, ki se je sam s svojo močjo povzdignil na tako visoko stopinjo izomike in izobrazbe. S skromnim zaslužkom od tega dela je preživel sebe in svojo rodbino. Ker pa je tak zaslužek pičel, delal je Podravski noč in dan brez miru in pokoja. Vsled naporov dela je zbolel na umu in so ga morali prepeljati v Feldhof. Pred tedni se je vrnil ozdravljen domu, toda živi sedaj v veliki revščini. Zato prosimo vsakega, ki količkaj zmore, da ga podpira. Njegov naslov je Peter Miklavc, Ribnica ob koroški železnici.

Podgorje pri Slovenjgradcu. V nedeljo, dne 21. t. m. je predaval pri nas gosp. potovalni učitelj Goričan o kmetijstvu. Poslušalo ga je precej kmetov, a tudi nekaj kmetic. Razlagal nam je kmetijske stvari tako izborna, da so kmetje jako radi poslušali ter pri dokončanem govoru se izražali, da še tako lepega govora o kmetijstvu niso slišali. Spoznali so, da je največji sovražnik kmetijstva nevednost, malomarnost in brezbriznost. Bog daj, da bi imel ta govor veliko koristi, ter da bi nas ta kmetom priljubljeni potovalni gosp. učitelj vsaj v kratkem obiskal. Nadeja se naj, da bo prihodnjič imel najmanj trikrat toliko poslušalcev. Podgorjan.

V Puščavi je umrla 25. m. m. po dolgi bolezni gospa Marija Eichholcer, žena tamošnjega gostilničarja!

Kako se ravna na tujem s slovenskim delavcem? Na Gornjem Štajerkem se je pripetila minoli teden v nekem predoru velika nesreča. Vneli so se plini ter ubili in zadušili 16 delavcev. Nesreča je nastala vsled malomarnosti predpostavljenih ljudi, ki so rekali: Saj za „veliče“ (Lahe) in „bindiče“, (Slovence) je tako tudi dobro! Toraj je pri njih delavec, ki ni Nemec, manj vredna stvar, za katerega ni škoda, če žalostno in grozno umrje v rovu. Seveda je slučajno tukaj tudi ubitih nekaj nemških delavcev. Taka je tista hvalisana prijaznost velikega nemškega naroda, ki jo „Štajerc“ vedno hvali.

Celjske novice. V sredo, dne 24. t. m. zvečer so pripeljali v zapor tukajšnjega okrožnega sodišča tatove iz brežiškega okraja in sicer je vseh skupaj 20 oseb, 16 moških in 4 ženske. Njihov vodja je baje neki J. Kruševan. — Na dvorišču nemške hranilnice v Celju so našli dne 26. m. m. z zlomljenim hrbtom lepo 19 letno deklico Gizo Meier, hčerko vdove železniškega uradnika. Deklica je šla z doma, češ, da gre na trg. Deklica, ki je bila nevesta, ni hotela ničesar povedati, kako se je nesreča zgodila, temuč le odgovarjala na vsa vprašanja, naj jo puste spati. Najbrže je skočila skozi kako okno na dvorišče. Pol ure pozneje je umrla. — Dne 11. m. m. so prijeli tukaj J. Iliča, ki je poneveril v Ljubljani 100 K vredno kolo.

Iz Vidma se nam poroča: Videmski „roparji“ so dali zadnji čas mnogo opravka orožnikom, sodnji — posebno pa lačnim časnikarskim dopisnikom. Zdaj je preteklo že tri tedne; dozdevne „tolovaje“ so vlačili po Krškem, Brežicah in po Celji, kjer se zdaj zdihujejo; a nihče si ne upa trditi, da so krivi zločinstva, ki se njim očita. Zadnje dni je bil na Vidmu odposlanec celjskega okrožnega sodišča; dal je kopati po pogorišču; imel je seboj iz Celja slaboumno deklino,

katera je nesrečnike ovadila, a tudi sodnijski uradnik ne more dokazati nikomur kakšnega hudodelstva. Nekatere žene so prišle k temu preiskovalnemu sodniku prositi ga, naj izpusti njihove može. Reklo se jim je: „Kmalu pridejo domu.“ Upamo, da se bo kmalu končala vsa preiskava.

V Vitanju bo prihodnji sodnijski uradni dan dne 6. t. m. v občinski pisarni na Vitanju in sicer za občine: Vitanje, Brezje, Sp. Dolič, Paka, Skomre—Hudina in Ljubnica. Začetek ob 9. uri dopoldne.

S Pilštanj. Preteklo nedeljo, dne 28. maja popoldne pokopali smo na tukajšnjem pokopališču mladega, 33 letnega moža iz okolice Gostince Antona Jug, po domače Stukl. Ranjki je bil priden kmet, miroljuben, tih človek, lep vzgled celi župniji in se je vsakemu s svojo prijaznostjo prikupil. Kako ga je vse rado imelo, pokazal je njegov veličasten pogreb, katerega se je vdeležila cela župnija. Potrpečljivo je prenašal dolgo bolezen, katera mu je v petek, dne 26. maja zvečer pretrgala nit življenja. Kot cerkveni ključar cerkvice Sv. Trojice v Dobrežicah storil je veliko za njeno oplešanje. Bodi mu Bog za vse to obilni plačnik!

Premiranje bikov v kozjanskem okraju vršilo se bo 29. junija v Kozjem, a pregledovanje in premiranje goveje živine bo dne 2. septembra tudi v Kozjem, na kar se živinorejci kozjanskega okraja že zdaj opozarjajo.

V Konjicah je plapolala raz sodnijsko poslopje od 25. m. m. 3. ure popoldne do 26. m. m. do 9. dop. bela zastava, v znamenje, da nihče kaše ne piha. Od 1. 1892 ni bilo bele zastave.

Iz Laškega. Poročil se je tukajšnji narodni brivec g. Blaž Zupanc z gđ. Tončiko Košenina. Bilo srečno!

Iz Oslušovec. Veselica delavcev pri uravnavi Pesnice se je na vrtu gostilničarja J. Kovačeca v nedeljo, dne 28. m. m. imenitno obnesla. Udeležili so se skoro vsi zavedni kmetje ne samo iz Pesniške doline, ampak tudi iz Dravskega polja, ter dokazali, da tudi njih veseli, če se Pesnica uravnava. Ako njim ravno ne koristi, vendar bodo enkrat ubogi pesniški kmetje rešeni te nesrečne povodnji. Tako bi naj povsod slovensko ljudstvo želelo in pomagalo drug drugemu.

Iz Brežic se nam piše: Znani sotrudnik „Štajerca“ obsojen! Danes, 30. maja, se je vršila pri tukajšnjem sodišču obravnavi proti Albinu Nunčič, neumornemu videmskemu dopisniku „Štajerca“. Sirotlej je grdo obrekoval tamošnjega župana g. Franca Bana. Pet dni bo Nunčič kašo pihal in dvakrat ležal siromak na trdih tleh. Zdaj se hoče tudi resno spreobrniti.

Pesmi Josipa Freuensfelda - Radinskega. Čez nekaj dni se začne tiskati pesmi bivšega ljutomerskega učitelja J. Freuensfelda-Radinskega, ki jih podpisani založim približno toliko izvodov, kolikor bo naročnikov. Pesmi izidejo začetkom julija v obsegu 150 strani, na finem papirju in s pesnikovo sliko. Vse one p. n. prijatelje slovenske poezije, ki jih moje nabiralne pole ne dosežejo, a žele imeti zgoraj omenjeno zbirko, prosim, da mi blagovolijo do 10. junija t. l. naznati, oziroma vposlati 1 K 40 v, 10 v za poštino pod naslovom: Fran Cvetko, učitelj pri Sv. Andražu v Slov. gor.

Trgovina z vinom v Italiji se je poslabšala. Italija že čuti posledice odpravljene klavzule. V Siciliji nimajo skoro nikakega posla z izvažanjem vina; slično je v drugih krajih.

Uvoz italjanskih prešičev na Dunaj. Glasom vesti z Dunaja se uvaža na dunajski trg vedno več prešičev iz Italije. Italija je zadnji čas razvila živahno izvozno trgovino prešičev, za katere se mnogo povprašuje radi mesa, ker nimajo slanine. Minolih dni je bila prodana na Dunaju večja partija, in sicer po 116 K za živo blago.

